

РЕШЕНИЕ

№ 2094

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 8 състав, в публично заседание на 25.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3604** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 9480 от 27.05.2009 г. по описа на Административен съд С.-град, подадена от А. В. Б. от Г. П., У. П., № 8, .1. ап. 91 с адрес за призоваване Г. С., У. Цар А № 14, .1, ап.3 чрез А. К. М. от САК срещу заповед за задържане на лице рег. № 804 от 21.05.2009 г. издадена от П. О. П. 01 Районно полицейско управление (РПУ) К. Столична дирекция на вътрешните работи (СДМР), с която, на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР му е наложена принудителна административна мярка (ПМ) "задържане за срок до 24 часа".

Жалбоподателят моли заповедта бъде отменена като незаконосъобразна, необоснована, несправедлива, не аргументирана, неправилна и постановена в нарушение на процесуалния и материалния закон. В хода на съдебното производство, редовно призован не се явява, не изпраща процесуалния си представител и не взема становище по жалбата и представената административна преписка.

Ответникът - П. О. П. 01 Районно управление (РУ) К. Столична дирекция на вътрешните работи (С.), чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт - заповед за задържане на лице рег. № 804 от 21.05.2009 г. издадена от П. О. П. 01 РПУ К. С., на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, на А. В. Б. е наложена ПАМ "задържане за срок до 24 часа" в помещение за временно задържане на 01 РПУ - С.. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено притежание на наркотично вещество, както и че задържаното лице е освободено в 14,40 часа на 22.05.2010 г.. Върху самата заповед е поставен подписа на жалбоподателя в качеството на задържано, но липсва отбелязване на гърба на същата в частта "Разписка" да е му е връчвана. Б. е подписал декларация, в която е посочил, че предвид правото си на адвокатска защита не желае адвокат, че няма здравословни проблеми, че не желае медицински преглед от лекар и не желае член от семейството му или друго лице да бъде уведомено за неговото задържане.

Видно от протокол за личен обиск на лице от 21.05.2009 г. в 15.10 часа (след задържането на Б.) му е извършен личен обиск в присъствието на свидетел, П. който са намерени и описани следните вещи: един брой черен сак, съдържащ лични вещи, като изрично е посочено, че ще останат П. него за лично съхранение. Протоколът е подписан от Б. в качеството му на обискиран

По делото е представена докладна записка до началника на 01 РУ – С., с която се установява, че на 21.05.2009 г. служители на агенция "Митници" са извършила проверка на жалбоподателя в качеството му на пътник, пристигащ с полет № 462 от А. П. проверката на багажа на А. Б., служителите на Агенция "Митници" са установили 1 бр. Бяло пластмасово шише от шампоан "Лореал", в което е открита суха зелена тревна маса, обвита в презерватив и прозрачно фолио. Извършен е полеви наркотест, който е отчел, че откритата тревна маса реагира положително за канабис и ес тегло около 4 грама. Така описаните вещи и тревна маса са предадени с протокол за доброволно предаване от служителите на митническата агенция на служителите на 01 РУ – С., а А. Б. е задържан за 24 часа в сградата на 01 РУ – С..

По случая е образувано бързо производство ЗМ № 1837 от 2009 г. по описа на 01 РУ – С. за престъпление по чл. 354, ал.5 във връзка ал.3, пр.2, алт.1 от НК, водено срещу настоящия жалбоподател, като за това е съобщено в СРП с писмо от 22.05.2009 г. на разследващ полицай В С.

На 27.05.2009 г. материалите по бързото производство – ЗМ № 1837 по описа за 2009 г. са изпратени на СРП със изготвено заключително постановление. В този акт е посочено, че разследващия О. е предложил продължаването на процесуално следствените действия да се извърши по общия ред на основание чл. 357, ал.2 от НПК. Мотивите за това предложение сочат, че по делото е направена експертна справка до ОЕКД – С. и е назначена Физико – химична експертиза, както и че предстои назначаване на съдебен – психиатрична

експертиза на А. Б. и съдебно – оценителна експертиза на намереното вещество, поради което е счетено, че разследването по делото не може да бъде приключено в сроковете, предвидени за бързо производство и това е наложило довършването му по общия ред.

Ответникът по делото е представил с административната преписка справка от Информационната система “РПУ – Класифицирана информация” от 29.06.2009 г., 13:37, че ЗМ № 1837 от 22.05.2009 г. се намира в СРП от 27.05.2008 г..

П. така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предвид липсата на указание в административния акт пред кой О. и в какъв срок може да се подаде жалба и предвид липсата на данни за датата на връчване на заповедта, съдът приема, че жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 140, ал. 1 от АПК преклузивен двумесечен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

П. извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен (К. датата на издаването ѝ) О., в кръга на предоставените му от закона - чл. 63 от ЗМВР правомощия.

Съгласно нормата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, посочена като правно основание за издаване на заповедта, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В самата заповед е посочено, че Б. е задържан заради притежание на наркотично вещество. Следователно може да се направи обоснован извод, че така посочено основание изрично сочи, че са налице данни за извършено престъпление. Още повече, че от съдържащите се материали в представената административна преписка става ясно, че жалбоподателят Б. е подведен под наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 345а, ал.5 вр. ал.3, пр.2, т.1, алт.1 от НК.

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК регламентира задължителното съдържание на административния акт, когато той се издава в писмена форма. Съгласно чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, този акт, в частност заповедта за задържане на лице, следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването. Същото предвижда и разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ППЗМВР, съгласно която в писмената заповед за задържане на лице се посочва основанията за задържането. Тълкуван във връзка с текста на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, текстът на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ППЗМВР води на извод, че част от задължително съдържание на всяка заповед за задържане на лице е посочването на правното и фактическо основание за издаването ѝ. Тълкуването, че посочената разпоредба на ППЗМВР снижава изискванията за форма на заповедта за задържане на лице, тъй като под "основание за задържането" следва да се разбира само правното такова не намира опора в закона и е неприемливо. Макар и специален по отношение на

АПК, ППЗМВР е подзаконов нормативен акт, който е по - нисък по степен от АПК. П. липсата на изрична регламентация в тази насока в ЗМВР, правилникът не може да въвежда различни от общо установените изисквания за форма от тези за административните актове съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК (последният е и по-нов от ППЗМВР), включително и за заповедта по чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалваната заповед отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като макар и да не съдържа изрично посочване на фактическото основание за задържането на Б., може да се направи безспорен извод, че същият е разбрал за какво престъпление е задържан. Предвид това, заповедта се явява мотивирана.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР императивно разпорежда, че може да бъде задържано само лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Видно от самата заповед и от представените писмени доказателства с административната преписка, в настоящия случай такива данни са налице, което се подкрепя и от факта на образуването срещу жалбоподателя наказателно производство за притежание на наркотично вещество. Предвид посоченото съдът намира, че П. издаване на заповедта не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е довело до незаконосъобразността ѝ.

Задържането за срок от 24 часа по смисъла на чл. 63 от ЗМВР е принудителна административна мярка, която в зависимост от ситуацията би могла да има превантивен или преустановителен характер и се предприема било с цел да се предотвратят вредните последици от извършено престъпление, било за да осуети прикриването на престъплението, както и с цел започването на разследване срещу вероятния извършител на престъплението. Целта на закона с налагането на посочената ПАМ е да се ограничи вредното влияние на евентуално извършено престъпление върху обществото, да се осуети прикриването на извършено престъпление, да се създадат условия за безпрепятствено провеждане на полицейската проверка. П. така изложеното и наличните по делото данни, съдът намира, че обжалваната заповед се явява законосъобразна.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че след задържането на Б. до освобождаването му, е образувано бързо полицейско производство, лицето е привлечено в качеството му на уличен (това обстоятелство се извлича от посоченото в заключителното постановление по ЗМ 1837/2009), назначена е ФХЕ и е направена експертна справка до ОЕКД – С., то извършени са необходимите процесуални действия във връзка с разследване на извършеното престъпление. Съгласно чл. 30, ал. 1 и ал. 3 от Конституцията на Република Б, всеки има право на лична свобода и неприкосновеност, като само в изрично посочените от закона неотложни случаи компетентните държавни органи могат да задържат гражданин, за което незабавно уведомяват органите на съдебната власт. В настоящия случай, предвид представените по делото доказателства, се установява, че е налице неотложност на случая, наложила предприемането на задържането. П. издаването на заповедта полицейският О. е

действал П. условията на оперативна самостоятелност, с която е разполагал. Съгласно чл. 4, ал. 2 от АПК, административните актове се издават за целите, установени в закона, а чл. 6 от АПК въвежда принципа на съразмерността като материалноправно изискване за законосъобразност на административния акт.

Именно в така определените от цитираните норми рамки следва да упражнява предоставената му компетентност административният О., който действа П. условията на оперативна самостоятелност. Спазени са изискванията за съразмерност на наложения ПАМ, тъй като преди изтичането на тази мярка, задържаното лице е освободено.

Предвид посоченото, жалбата на Б. се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд - С. град, I-во отделение, 8-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. В. Б. от Г. П., У. П. № 8, .1. А. срещу Заповед рег.№ 804 от 21.05.2009 г., издадена от П. О. П. 01 РУ К. С., с която, на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, му е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок до 24 часа".

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: